

mærkede Kunstnere have leveret en Plan, og der er fremkommet andre Planer, men vi vide slet ikke, hvorledes den høje Regering egentlig stiller sig til dette Spørgsmaal. Mig forekommer det, at naar vi nu have paa den ene Side et saadant Knudepunkt for Færdslen i Kjøbenhavn — og saa den økonomiske Færdsel — som Holmens Bro med Gammelholm bag ved sig, med Sporvognstrafik o. s. v., og vi paa den anden Side af Slottet, bag ved det, om jeg saa maa sige, faa Kjøbenhavns Godsbanegaard, saa var det dog kun naturligt, at man, naar der er Tale om at disponere over det mellemiggende Terrain, siger til sig selv: Bør der ikke mellem de to Knudepunkter være en direkte og smuk Forbindelse? Det vilde saa føre til, at der fra Holmens Bro op ad Ny Kongegade eller Ny Vestergade til den ny Godsbanestation kom en meget bred Avenue, hvorom man saa kunde gruppere de forskellige Bygninger, som der maatte være Trang til. Man vil muligvis sige, at det er en alt for radikal Tanke, at den ikke er pietetsfuld nok lige over for den Ruin, som staar der o. s. v. Jeg tror ikke, det gælder. Hvad selve Ruinen, selve Kristiansborg angaar, tror jeg ikke, at man kan sige, at den i nogen Grad har Affektionsværdi for det danske Folk, for Kongehuset eller for nogen anden. Det er en Bygning, der er afbrændt mange Gange, og som sidste Gang i en for Landet ulykkelig Periode er opført i en Stil, som slet ikke egner sig for vore Forhold, og som staar i skrigende Disharmoni med Staldbygningerne og de øvrige Omgivelser. Der er hverken noget smukt ved den eller historiske Minder, som knytte sig til den. Derimod er jo selve Terrainet, selve Pladsen Centrum i Kjøbenhavn, et Sted, hvor der ved Hjælp af Nutidens Kunstnere netop kunde skaffes noget overmaade smukt til Veje. Man skal naturligvis have Pietet for det gamle, selv om det er „de seks Søstre“, eller hvad de Bygninger hedde nede bag Børsen, skulle de bevares, hvis der er nogen Mening deri; men man kan ogsaa gaa noget for vidt i den Henseende. Undertiden er det godt, at en vis Tidsperiode forsøger selv at skabe noget nyt, og naar man saa ved tilfældige Begivenheder som Kristiansborg Slots Brand faar en Forudsætning for, at man kan stille vore Kunstnere en Opgave, hvorfor saa ikke gribe til? Jeg skal ikke gaa nærmere ind derpaa, der lader sig sige meget for og imod, men jeg vil blot fremhæve, at hvis vi gaa hen og følge den ærede Mi-

nister til at ville skaffe en Plan til, at det Kristiansborg Slot, som er afbrændt, genopføres, hvad enten det bliver saaledes, at Kolonnaden skal bevares, eller der skal bygges helt rundt, saaledes at det bliver en stor Firkant, der indrammer en mørk Gaard, eller hvorledes man vil gøre det, ser jeg ikke, at der er noget vundet derved, men jeg ser, at det, som for mig er Hovedsagen, at hele det Terrain baade kan blive smukt og hensigtsmæssigt for Trafikken i Hovedstaden, vil meget nemt blive præjudiceret derved. Nu er der f. Eks. disse Spørgsmaal: Skulle Kongens Saloner, Apartementerne, Rigsdagen, Højesteret og muligvis administrative Kontorer alt sammen slaas sammen i een Bygning, skulle de leve under Tag sammen? Dertil vil jeg sige: Jeg forstaar ikke, at Kongehuset kan ønske at holde privat Bolig i en Bygning, hvor det sværmer med Kontorer, hvor Rigsdag og Højesteret findes. Jeg vilde tænke mig, at Kongehuset ligesom alle vi andre vilde sætte mere Pris paa at have sin private Bolig af en mere privat Karakter. Vi have jo saa smukke Palæer ude ved Amalienborg, saa i den Henseende er der vist ingen Trang til Stede. Selve de repræsentative Saloner, hvor de store Fester skulle gøres, kunne naturligvis ikke ligge paa Amalienborg, de maa op der, hvor Kristiansborg Slot hidtil har været, men at de ogsaa skulle slaas sammen baade med Højesteret og med Rigsdagen, forstaar jeg ikke.

Og nu for Rigsdagens Medlemmer? Er der nogen Behagelighed eller noget vundet ved at være i eet Hus sammen med saadanne forskellige Institutioner? Jeg maa sige, at jeg tror, at alle mine ærede Kolleger ville sige: nej, lad os holde os for os selv, lad os faa en Rigsdagsbygning, der er bestemt til det Øjemed og ikke til andet, saaledes at man kan udelukke alle uvedkommende Ting. Og saa endelig Højesteret og Retterne i det hele taget? Ja, jeg indser ikke, hvorfor Højesteret skal bo under Tag sammen med Rigsdagen, eller hvorfor den skal være under Tag med de kongelige Gemakker. Højesteret og Retterne i det hele ere en saa vigtig Institution, at de nok kunne fortjene deres eget Palæ. Men der er en Ting, jeg nok vilde gøre opmærksom paa, naar der er Tale om at bygge Lokaler for Højesteret, og det er, at der i en nær Fremtid vil komme meget stærke Kræv om en Bygning ogsaa for andre Retter. Det nuværende Raad- og Dømmehus vil ganske vist til en vis Grad blive degageret ved, at de kommunale Kon-